

Drazí přátelé!

Tak už mě tu zase máte. Mých 7 bratříčků už k Vám, doufám, bezpečně dorazilo a teď se vydávám na cestu k Vám já sám. Jsem už 8. v pořadí a přitom ještě z daleka nejsem poslední. Doufám, že mi věnujete také chvilku jako mým starším bráškům a díky tomu se dozvíte, co se stalo, děje a stane v Jihoafrické republice jedné salesiánské dobrovolnici.

Ale povím Vám to pěkně od začátku. Tento měsíc začal velkým zařizováním prodloužení víza. Na to, aby Vám prodloužili vízum o 3 měsíce, musíte si zajistit následující:

1. potvrzení od doktora, že jste zdraví
2. rentgen plic, že jste tu nechytli tuberkulozu
3. potvrzení od policie – něco jako výpis z trestního rejstříku (ale musíte jim přitom věnovat své otisky prstů a další zajímavé informace)
4. dopis od organizace, proč že se tu chcete vlastně ještě zdržet
5. a ještě nějaký dotazník, kdo a co jste :oD

Nakonec ale snaha došla kýženého výsledku a vízum mají obě Jihoafrické dobrovolničky bezpečně nalepené v pasu! Takže to vypadá, že tu obě skutečně vydrží až do zimy. Nebo léta? Prostě do poloviny června. Což je pro mě dobrá zpráva. Kdyby vízum nedostaly, byl bych já, 8. dopis, skutečně posledním dopisem. A to byste pak přišli o všechny mé další brášky.

O čem bych Vám tak ještě popovídal? Á, už vím. To bylo takhle jednou v sobotu. Anežka měla svátek, tak ho obě holky náležitě slavily. A pak (protože to jsou konec konců holky) se vydaly na nákupy. Ne že by je nákupy nějak extra bavily. Ale plánovaly koupit něco pěkného dětem za penízky, které Anežce vydělali její přátelé z Česka. Uspořádali totiž koncert a lidé se mohli přitom přispět na práci v JAR. Nakonec se díky koncertu vybralo tolik peněz, že se mohly nakoupit deky pro každé dítě ve škole jako překvapení na Velikonoce.

A jak ty naše holky šly na nákup, našly skvělou slevu. Takže si chtěly koupit rovnou 200 dek. Pracovníci v obchodě na takové nákupy ve velkém nebyli moc připravení, takže dlouho nevěděli, co si s nimi mají počít. Až nakonec asi po 2 hodinách přišla šéfová. Ta, když zjistila, pro koho deky jsou, rozhodla se pomoci, jak nejlépe uměla. Našla a vyškrabala z nejhlubších zákoutí skladu i ty nejposlednější deky. I tak jich bylo jen 80. Nakonec se proto rozhodla dát velkou slevu i na všechny ostatní druhy dek. A tím myslím krásné, chlupaté, měkoučké, veliké deky. Podařilo se je tak koupit za méně než polovinu ceny! Návštěva obchodu skončila až po 3 hodinách, kdy už bylo dokonce po zavírací době. Ale podařilo se tak sehnat 180 dek, které naprosto zaplnily auto, že chudák auto téměř praskalo ve švech.

A co se s dekami dělo dál? Pak několik dní odpočívaly v garáži a čekaly na vhodnou chvíli. Ta přišla poslední den školy před velikonočními prázdninami. To už se dostávám k dalšímu krásnému zážitku, který tu naše české holky zažily. Připravily totiž pro děti velikonoční program - pro menší děti soutěže a kreslení velikonočních vajíček. Větší děti se dívaly na film Jesus Christ Superstar, aby si tak mohly představit, proč že se Velikonoce slaví. Některé děti velikonoční příběh tak zasáhl, že se v průběhu filmu rozplakaly. Krásné velikonoční oslavy vyvrcholily předáním dek dětem. Každé

dítě si tak domů neslo nejen novou deku (která se jim bude hodit zvláště teď, když už se pomalu začalo ochlazovat) ale také radost z her a možná trochu hlubší porozumění velikonočnímu tajemství.

Chtěli byste vědět ještě o nějakém zážitku? Ještě toho nemáte dost? Tak možná ještě jeden poslední. :o) Mohl bych Vám třeba povyprávět o tom, co se tu naše děvčata dozvěděla o sociální práci ve Finetown. Jedno sobotní dopoledne se totiž zúčastnily převelice zajímavé akce občanského sdružení, které ve Finetown funguje od roku 2009. Sdružení se jmenuje Masisizaneni Community. Lidé v tomto sdružení pečují o staré lidi, kteří potřebují pomoc druhých, ale jsou tu i pro mladé lidi s hendikepem. Pracuje tu 24 dobrovolníků. Ale asi nejzajímavější je způsob, jakým získávají potřebné věci pro své klienty. Nedostávají totiž peníze ani od státu a státních institucí, ani od jiných neziskových organizací či sponzorů. Jediný způsob, jak získávají potřebné jídlo, oblečení a další věci, je darem od lidí z Finetown. To znamená od lidí ze slumu, kteří sami nemají téměř nic. Jednou někdo přinese mýdlo, jiný zase daruje fazole nebo trochu mouky a další tričko, které se ještě dá nosit.

Právě to dopoledne, kdy je navštívily i naše dobrovolnice, se v prostorách sdružení sešlo několik studentů asi z 5 středních škol z okolí a každý přinesl drobný dar. Ale dětí bylo tolik, že se dary nakonec na připravený stůl těžko vešly! Ten kdo sám potřebuje pomoc, pomáhá tím, co sám může dát ještě potřebnějším. Byl to jeden z těch dojemných okamžiků, kdy si člověk uvědomí, co znamená štědrost. Skutečná štědrost není v tom, kolik toho dáme, ale jak to dáme. O tom se můžeme mnohému přiučit právě od lidí nejchudších, kteří dávají s otevřenou dlaní, úsměvem na tváři a s radostí v srdci.

To mně připomíná zajímavé zamyšlení, tak Vám ho napíšu na samý závěr dopisu, abyste měli nad čím přemýšlet, než k Vám doputuje dalších z mých bratříčků se zprávou o Velikonocích v JAR.

Kdyby si každá nota řekla: jedna nota neudělá hudbu...nevznikla by symfonie

Kdyby si každé slovo řeklo: jedno slovo neudělá stránku...nevznikla by kniha.

Kdyby si každý kámen řekl: jeden kámen nepostaví zeď...nevznikl by dům.

Kdyby si každá kapka vody řekla: jedna kapka nevytvoří řeku...nevznikl by oceán.

Kdyby si každé obilné zrno řeklo: jedno zrno nemůže osít celé pole...nebyla by sklizeň.

Kdyby si každý člověk řekl: můj projev lásky nezachrání lidstvo...

nebyla by nikdy na zemi spravedlnost, ani mír, důstojnost, ani štěstí!

*Jako symfonie potřebuje každou notu,
jako kniha potřebuje každé slovo,
jako dům potřebuje každý kámen,
jako oceán potřebuje každou kapku vody,
jako sklizeň potřebuje každé obilné zrno,
celé lidstvo potřebuje **TEBE!***

Přeji Vám, abyste měli každý den příležitost projevit lásku k druhým buď jen drobným gestem, úsměvem, pohlazením nebo blízkostí a nasloucháním. Kéž je Vám k tomu inspirací láska samotného Boha, který z lásky k nám obětoval všechno a nakonec i vlastní život za každého z nás!

S láskou Váš dopis od Magdy

PS: Fotky z 8. měsíce si prý můžete prohlédnout tady:

<https://picasaweb.google.com/107165843019797569276/8Mesic?authkey=Gv1sRgCIP02MfjzpW0BQ>